

Tule Tee

Suvi 2009 | nr 24 | Tiraaž: 300

TALLINNA ÜLIKOOLI ÜLIÕPILASKOND

EKSMATI SOOVITAB

Mine valima!

Loe lähemalt lk 7 >>

Tallinna Ülikooli Üliõpilaskonnale valiti uus juhatus

Kolmapäeval, 13. mail, valiti korralisel volikogu istungil Tallinna Ülikooli Üliõpilaskonna juhatus liikmed 2009/2010. aasta koosseisu.

Volikogu istungil valiti esimeheks teist aastat järjest Mailis Ostra ning aseesimeheks haridus- ja teaduspoliitika valdkonnas Monika Maljukov. Mailis Ostra sõnab, et üliõpilaskond on tema südameasi ning lisab, et soovib endast jätkuvalt midagi nii Üliõpilaskonnale kui üliõpilastele anda. Uute juhatus liikmete aastane ametiaeg algab 13. juunil 2009.

Kandidaatide puudumise tõttu jäi 13. mai volikogu istungil valimata juhatus aseesimees sotsiaalpoliitika valdkonnas, kes loodetavasti selgub 3. juuni volikogul.

Tallinna Ülikooli Üliõpilaskonna ajaleht Tule Tee

Toimetuse

Narva mnt. 29 K-122
6 409 129
peatoimetaja@esindus.ee
www.esindus.ee/tuletee

Peatoimetaja: Liis Raidla

Reporterid: Sander Jürisson,
Gretlyn Palberg, Anna-Liisa
Tampuu, Eimar Veldre.

Keeletoimetaja: Liina Schmidt
Kujundus/küljendus: Piret Lain
Trükitud: Vali Press

Ootame kaastöid ja kriitikat —

peatoimetaja@esindus.ee

Vaata ka
www.esindus.ee/tuletee

Järgmine Tule Tee ilmub sügisel!

Kui jalgrattasõbralikud on Eesti kõrgkoolid?

Tallinna Ülikoolis keskkonnanõuandjate eriala äsja lõpetanud Daniel Juhhov aitab Eesti ülikoolid konkursiga „Rattarikas kõrgkool 2009“ ratta selga.

EVELIN AAVIK

Miks on hea jalgrattaga sõita?

Sellele küsimusele on palju vastuseid ja kindlasti on iga ratturil ka omad eelistused. See, et rattasõit „roheline“ on, on ilmselge, aga sellise argumentidega eriti kedagi ratta selga ei saa.

Peamiseks põhjuseks, miks eelistada jalgratast teiste transpordivahendite, on see, et ratta kasutamine liiklemiseks on äärmiselt mugav: sõidate uksest ukse, leidlikul ratturil reeglina parkimisprobleeme ei esine, sõidukulude pealt säästate märkimisväärselt summasid ning oma aega säästate samuti.

Mina eelistan rattasõitu teiste transpordivahendite just tunde pärast, mis see minus tekitab: sõidan, kuhu tahan, värske õhk, jahutav kevad-suve tuul ja meelt mööda linnamaastik. Lisaks kõigele muule hoiab see mind heas vormis ja on tervislik — tagab parema enesetunde.

Kas Tallinnas jalgrattaga sõitmine hirmu ei tekita? Mõnda liiklusohtlikku olukorda oled sattunud?

Edukaks linnas liiklemise võtmeks on enda jaoks õige marsruudi leidmine. Mina tulen kooli Lasnamäelt ja mulle jääb tee peal ette ainult üks suurem ristmikku ületamine, mis on juhtumisi täpselt kooli juures.

Üldiselt on ikka nii, et linna liikluskultuur on võrdlemisi hea — kui ise autorataste alla ei ronin, siis keegi sind alla ei aja. Tuleb olla mõistlik ja tähelepanelik liikleja nii ratta selgas kui ka autoga liigeldes.

Mina pole õnneks liiklusohtlikku olukorda sattunud, aga nii palju, kui olen oma sõpradelt kuulnud „õuduslugusid“ linna halvast liikluskultuurist, siis enamasti on tegu olnud ratturi enda hoolimatusega, sest kahjuks on autodel enamasti meie teedel eesõigus. Lõppude lõpuks, kui sa peaksidki sattuma liiklusohtlikusse, siis ei ole tähtis, kes süüdi on, sest tavaliselt on ratturitel sellistel puhkudel asjad palju hullemas seisus kui mõnel autojuhil.

Linnas jalgrattaga sõitmisega on palju väärarusaame. Näiteks arvavad inimesed, et pärast jalgrattaga sõitmist on kindlasti vaja end pesta ja riided

vahetada — kuidas ma siis kingade ja pintsakuga saan ratta selga istuda? Tegelikult on rattatreng ja igapäevasõit kaks eri asja. Oma osa on ka inimese sõidustiilil ja jalgratta ehitusel. Milliseid müüte oleks veel vaja purustada?

Ma arvan, et kõige olulisemateks purustust vajavateks müütideks on esiteks rattasõidu ebamugavus ja selle eluohutlikkus — kas eraldi või variatsioonidena on need müüdid alati taskust võtta.

Rattasõidu eluohutlikkus on minu arvates pseudoargument rattasõidu vastu — juuretase põhjus, miks inimesed ei taha neljarattalist sõpra vahetada välja kaherattalise vastu, on „mugavus“ ehk selle puudumine. Olukorras, kus vestlevad rattur ja mitte-rattur, ei ole „mugavuse puudumine“ rattasõidu vastu just veenvaks argumentiks ja tuuakse esile statistilised andmed ratturite hukkumisest Eesti teedel. Samamoodi võiks ju välja tuua statistilisi andmeid nt autodega seonduvate liiklusohtude kohta, mis on märgatavalt suuremad, aga see ei tähenda, et inimesed hakkaks vähem autoga sõitma.

Reeglina on rattavaenulikkus müüdid ja eelarvamused jalgratast mitte kasutatavate inimestel, kuid ma usun, et kui püsida kas või nädal või paar ratta selgas ebameeldivate olukordadega, siis sellest piisaks, et hajutada kõiksugu hirmu ja eelarvamused rattasõidu kohta.

Kust tekkis idee korraldada Rattarikka ülikooli konkurs?

Selle aasta alguses toimus üks äärmiselt huvitav tudengite teaduskonverents TalveAkadeemia 2009, mille raames korraldati ka alternatiivsete ideede sessioone. Ühes sellises sessioonis tutvustas meile Mari Jüssi Eesti Rohelisest Liikumisest rattarikka ülikooli konkursi ideed ning pakkus tudengitel võimalust seda teostama hakata. Ütleme nii, et liiga palju veennist me ei vajanud.

Kuidas konkursil osaleda?

Konkursil osalemise põhjalikuma juhendi leiab rattarikkaks kampaania kodulehelt. Lühidalt öeldes tuleks osalemiseks esmalt kontrollida, kas mõni meeskond on juba ülikooli esindanud — kui on, siis nendega lihtsalt liituda (meeskondade vastutavate kontaktandmed on kodulehel olemas) ja kui olemasolevat meeskonda ei ole, siis tuleb sõpradega see moodustada ja registreeruda veebiaadressil ylikoolid@rattarikkaks.ee.

Mida täpsemalt oma ülikooli rattarikkust hindav meeskond teeb?

Hindavale meeskonnale on nii praktilisi kui ka uurimuslaseid ülesandeid. Näiteks tuleb meeskonnal välja selgitada, mismoodi on ülikooli rattaparkimine organiseeritud, mis samme on kooli rattakultuuri edendamisel teinud ning teha ettepanekuid olemasoleva olukorra parandamiseks. Lisaks märgitakse praktiliste ülesannetena üles kodulehel olevale veebikaardile soovituslikud rattamarsruudid erinevate ülikoolihoonete vahel ning otsitakse häid näiteid oma ülikooli kohta.

Kuidas hindad Tallinna Ülikooli rattarikkust? Kas ülikool paneb oma rattureid tähele?

Tallinna Ülikooli puhul arvan, et ülikooli silmis ratturid kõige suurema au sees veel ei ole. Ülikool paneb rattureid tähele küll, aga praegusel hetkel ujutavad ratturid olemasolevad rattaparklad üle: rattaid pargitakse postide ja käsiuude külge ning jäetakse erinevate õppehoonete fuajeedesse. See on kooli töötajate suur vastutulek, et nad lubavad kooli siseruumidesse rattaid niiviisi jätta, aga ametlikku parklat meil seal ei ole.

Samuti nägin hiljuti, kuidas üks tütarlaps hüppas ratta seljast maha, misjärel kandis oma kaherattalise sõbra rõõmsalt koolitreppidest üles. Ei tea nüüd mitmendale korrusele ja kuhu see ratta lõpuks pargiti, aga südantsoojendav vaatepilt oli küll — ratturid on leidlikud!

Seega, Tallinna Ülikool on rattarikkas küll ja kui kool oma toetava öla rattakultuurile alla paneks, siis saaks see kindlasti ka rattarikkamaks.

Mida loodate konkursiga saavutada?

Konkursi eesmärgiks on tuvastada, milline olukord Eesti kõrgkoolides hetkel valitseb ning leida neid aktiivseid inimesi, kes sooviks hakata tegelema rattakultuuriga seonduvate probleemide lahendamiseks. Need eesmärgid loodame täita. Kaudsemaks eesmärgiks on loomulikult teha ka ülikoolid rattarikkamaks ning edendada rattakultuuri arengut.

Mis veel „Eesti Rattarikkaks!“ projekti raames toimub?

Selle projekti raames on toimumas nii mõndagi. Lisaks ülikoolide konkursile on toimumas ka rattarikka linna ja rattarikka töökohta konkursid, Tallinnas ja Tartus on võimalik õppida vanu rattaid parandama või sealt endale mõni selline soetada. Samuti on toimumas hulganisti erinevaid koolitusi. Üldiselt on eesmärgiks koguda võimalikult palju häid näiteid Eesti rattakultuuri kohta ja neid avalikkusele tutvustada.

UUDISED

Euroopa Üliõpilaste Liit kinnitas eurovalimiste manifesti

Euroopa Üliõpilaste Liit võttis aprilli keskel vastu Euroopa Parlamendi valimiste platvormi. Kõigi Euroopa üliõpilaste ühisplatvormi „Kvaliteet, võrdsus, ligipääs kõigile: Euroopa Kõrgharidus aastani 2014“ kohaselt saab Euroopa Parlament otseselt mõjutada Euroopa kõrgharidusruumi arengut.

Platvormis teevad üliõpilased ettepaneku suurendada Euroopa Liidu eraldatud summasid elukestvate õppele ning üliõpilaste mobiilsust toetavatele programmidele. ERASMUS-programm peab tulevikus pakkuma bakalaureuse-, magistri- ja doktoriõppe üliõpilastele täielikku rahalist toetust praeguse osalise asemel. See võimaldaks neil veeta osa oma õpingutest välismaal ning tagaks mobiilsusvõimalustele võrdse ligipääsu.

Üliõpilaste ettepaneku kohaselt peaks hiljemalt aastaks 2020 iga viies Euroopa üliõpilane veetma osa oma õpingutest välismaal (praegu on see vastavalt 2,3%). Euroopa Parlament peab toetama ettepanekuid, mis eemaldavad üliõpilaste mobiilsust tõkestavad tegurid nagu viisade või töölubade nõudmine Euroopa Liitu mittekuuluvate riikide tudengitelt, kes siiski õpivad Euroopa kõrgharidusruumis.

Üliõpilaste hinnangul peab Euroopa Parlament survestama Euroopa Komisjoni, et liikmesriigid ei hakkaks ERASMUS Munduse programmi raames nõudma välisüliõpilastelt õppemakse, suurendades nii ebavõrdsust Euroopa kõrgharidusruumis.

Samuti teevad üliõpilased ettepaneku, et Euroopa Parlament kinnitaks üliõpilaste õiguste harta, mis tagaks üliõpilaste õiguste kaitse üle Euroopa. Samuti soovib Euroopa Üliõpilaste Liit olla Euroopa Parlamendile konsultatiivpartneriks kõrgharidust puudutava seadusloome osas.

Euroopa Üliõpilaste Liit asutati 1982. aastal. Sinna kuulub 49 üliõpilaste katusorganisatsiooni 38 riigist, kes kokku esindavad üle 11 miljoni üliõpilase.

Professorid peavad Soome ülikoolireformi põhiseadusevastaseks

Mitmed Soome õigusteaduste professorid ning teaduskondade ja instituutide juhid peavad haridusministeeriumi ettevalmistatud ülikooliseaduse eelnõud osaliselt vastuoluliseks kehtiva põhiseadusega.

Uue seaduse järgi peab ülikooli nõukogu liikmetest vähemalt pooled olema ülikoolivälised inimesed. Kehtiva seaduse järgi on nõukogust 1/3 professorite, 1/3 teiste töötajate ning 1/3 tudengite esindajate päralt.

Samuti muutuks senine kord, kus rektori valivad professorid endi seast. Uue korra järgi valib rektori nõukogu ning valituskosutunu ei pea olema professori staatusega või eelnevalt seda ametit pidanud isik. University World Newsi andmeil peab Soome professorite liit just neid kaht uuendust põhiseadusevastaseks ning taotlevad Soome parlamendi põhiseaduskomisjonilt nende punktide ülevaatamist.

Uus nõukogu koosseis ja rektori valimiskord ei ole professorite hinnangul kooskõlas ülikoolidele põhiseaduse alusel antava autonoomiaga.

Prantsuse õppejõud otsustasid lükata edasi eksamisessid

Üle kolme kuu kestnud Prantsusmaa ülikoolide õppejõudude ja teadustöötajate protest valitsuse kava vastu reformida kõrgkooli ei näita lõpumärke. Ülikooli õppejõudude liidu koosolekul otsustati seniks, kuni valitsus ei vasta nende nõudmistele, lükata edasi kõik kõrgkooli eksamite tegemised.

Liit nõuab õpetajakoolituse uuendamise, kõrgkoolide autonoomia suurendamise ja rahastamissüsteemi muutmist puudutava reformi peatamist ning kõrgharidus- ja teadussektori inimressursi strateegia koostamist.

Zimbabwe valitsus tühendas ülikoolide väliskontosid

Zimbabwe valitsuse korraldusel võttis eelmisel aastal ja tänava esimestel kuudel riigi keskpang mitmete ülikoolide välismaistelt kontodelt välja sadu tuhandeid eurosid, et lappida defitsiidis riigieelarvet. Keskpanga peadirektor põhjendas rahavõttu vajadusega osta osadele ülikoolidele uusi autosid.

Zimbabwe ülikoolid kasutavad välismaiseid kontosid rahvusvaheliste annetuste kogumiseks. Seetõttu on valitsuse sellise tegevuse peale avaldanud protesti mitmed teiste riikide ja rahvusvahelised abiorganisatsioonid. Ülemaailmse AIDSi, Tuberkuloosi ja Malaria Vastase Võitluse Fondi 5,64 miljoni eurone abiraha kadus ühelt Zimbabwe pangakontolt eelmisel aastal ja seda pole leitud senini.

University World Newsi andmeil toimusid raha väljavõtmised enne autoritaarse presidendi Mugabe ja opositsioonijuhhi Tsvangirai veebruarikuist kokkulepet moodustada ühtsusvalitsus.

Söögikohtade abc ehk kuhu minna, kui kõht on tühi

Ilmad muutuvad iga päevaga üha ilusamaks, soe päike toob suve aina lähemale. Miks mitte siis nautida mõnusat kevadet, loengute vahepeal seada sammud koolimajast veidi kaugemale ja natuke värsket õhku hingata. Uurime lähemalt, mida pakuvad meile erinevad söögikohad.

TUDENGI TEEMA

ANNA-LIISA TAMPUU

Riigiteadused, 1. aasta

Nagu vanasõnagi ütleb — tühi kott ei seisa püsti. Raske õppetöö juures on tudengil tarvis ka veidi n-ö patareisid laadida ja puhata. Millised on need kohad, kus saab hea hinnaga korraliku kõhutäie? Seekord jätame armastatud koolisööklad ja Kehrwieiderid välja ning vaatame veidi kaugemale.

A nagu avasta kadunud kontinent

The Lost Continent asub ülikoolist vaid paari sammu kaugusel. Ennast reklaamib söögikoht kui ainust austraaliapäras baari ja restorani Eestis, kus võib avastada

The Lost Continent.

end Austraalia rannast, vihmametsast või istumas krokodilli nahal. Miks mitte siis lubada endale keset argipäeva üht sellist elamust? The Lost Continent on teadlik, et nende lähedal asub ülikool ja aeg-ajalt liigub siin-seal ringi näljaseid tudengeid. Seepärast on neil menüüs eraldi lausa Tudengi eine, mis koosneb lõbusatest roogadest nagu Korea keel, Vaheaeg ja Hispaania keel. Tegelikult on tegu nuudlite, keedukartulite või hoopis strooganoviga. Korralik kõhutäis maksab umbes 65 krooni. Menüüs on ka supid, mille hind varieerub 40–60 krooni ringis. Kerged kuumad road saab kätte 40–70 krooni eest. Hinnaklass pole The Lost Continentis küll odav, kuid vahel võib ju endale lubada näiteks kangurusuppi šampinjoniidega või „VanaAussirooga“, mis vürtsitaks rutiinset argielu.

B nagu bussipeatus otse ukse ees

Pelmeenikohvik Kuus Pelmeeni asub ülikoolist lühikese jalutuskäigu või trammisõidu kaugusel. Narva mnt 6 on spetsialiseerunud pelmeenidele. Sea- ja loomaliha, friteeritud, lamba-, kana- ja suitslihapelmeenid. Lihtsal toidul on

ka lihtne hind, mis peaks tudengile taskukohane olema. 100 grammi pelmeene maksab 10 krooni. Lisaks saab tellida erinevaid salateid, et einet mitmekesisemaks muuta. Ka nende puhul kehtib 100 grammi ja 10 krooni suhe. Kuus Pelmeeni on hea koht, kus nautida kiiret kõhutäit. Sõna „kiire“ saab siin uue tähenduse — kui kõht täis, siis saab bussiga kohe kooli tagasi sõita, sest bussipeatus on otse pelmeenikohviku ukse ees.

C nagu costs almost nothing

Sauna tänavale on peidetud pisike pelmeeni- ja sõõrikukohvik, mis tihti oma lihtsuses möödajatele märkamatuks jääb. Aga need, kes juba kohaga tuttavad on, astuvad sellest uksest sisse üsna tihti. Nimelt on EAT ödus ja väike kohvik, kus saab odavalt maitsva kõhutäie. Ka siin saab süüa erinevaid pelmeene (lihaga, spinatiga, kartuliga, kirsiga jne) ning 100 grammi maksab 10 krooni. Kui aga pelmeenidest juba isu täis, siis pakub kohvik ka 35 krooni eest päevapraadi, 20 krooni eest suppi ja 12 krooni eest kooki. Söögikohas EAT on tõesti odavad hinnad ja tihti leiavad sinna oma tee ka just nimelt seljakotiga rändavad välismaalased. Nemad

Pelmeenikohvik Kuus Pelmeeni.

juba teavad, kuidas võimalikult vähe kulutada. Ükskord kui ma parasjagu pelmeenikohvikus einestamas olin, sattus sinna veidi hämmeldunud turist. Kui ta oma minimaalset arvet nägi, karjatas ta joovastuses: „Are you serious? It costs almost nothing!“

Söögikoht EAT.

Enne ja pärast — Peda Folk 2009

KULTUUR

GRETLYN PALBERG

Audiovisuaalne meedia, 1. kursus

Peda Folgist ja ürituse hetkel valitsenud emotsioonidest räägivad peakorraldaja Aavo Kubja, korraldusmeeskonna liige Tuuli Raam ning ansambel Nuumen.

Aavo arvates õnnestus ürituse korralduslik pool kõiki asjaolusid arvesse võttes väga hästi. „Paar päeva hiljem ürituse videoid üle vaadates hüppasin vahepeal teleri ees üksinda.“ Tä lisab, et arenguruumi on, aga üldiselt jäi peakorraldaja rahule. „Ürituse lõpus, kui Nuumen vabalaval esines, võtsin lihtsalt raadiojaama kõrvaklapi kõrvast ja nautisin 15–20 minutit, see oli ka kõik,“ kirjeldab ta vähest aega, mil õnnestus melust osa saada. Nädal pärast Peda Folki on Aavoni jõudnud tagasiside peamiselt positiivne.

Peakorraldaja nendib, et eriti populaarsed olid Peda Folgil käsitöönurk ja vabalava, kus oli väga mõnusa õhkkond. Eelnevatel aastatel on saadud küll münte vermida,

kuid seekord toimus ürituse raames käsitöönurk esmakordselt. Parem oleks võinud olla Aavo sõnul meediakajastus enne üritust, ka esinesid mõned tehnilised probleemid, mille lahendamiseks lõpuks ikkagi ilusti hakkama saadi. „Paljutki saab veel paremini teha,“ lausub ta. „Ega siin suurt muud muudu puudu pole, kui ettevalmistusteks on enam aega vaja.“ Järgmisele peakorraldajale soovib ta kohe korraldamisega pihta hakata, lisades, et just seda ta ka teha kavatseb.

Peda Folgi tänastest väärtustest tuleks peakorraldaja sõnul tulevikku kaasa võtta avatus, loovus ja sallivus. „Kuna üritus sai kunagi alguse omaloomingu õhtuna, kus kõigil oli võimalus üles astuda, siis seda ideed kannab praegusel ajal vabalava. Minu jaoks on see väga oluline osa Peda Folgist ja vaadates tagasi selle aasta Peda Folgile, tundub mulle, et see oluline osa on ilusti käima saanud. Nüüd tuleb pingutada, et see jätkuks,“ põhjendab Kubja oma vastust. Tähtis on ürituse raames ka võimalus kõigil muusikalistel koosseisudel kandideerida pääsemaks suurele lavale esinema ning leidmaks endale uusi austajaid. Kolme aasta pärast,

kui Peda Folk juubelit tähistab, võiks Aavo arvates üritus täita terve Lauulväljaku hoone, esinemised toimuda kolmel laval ning käsitöönurk kujuneda traditsiooniks.

Peakorraldaja meenutab 21. aprilli õhtust ka naljakat juhtumist: „Päev otsa ringi tormanud ja asju organiseerinud, võtsin hetkeks aega miskit hamba alla otsida ja tegin VIP-ala lauas endale võileiva. See sai nii mõnegi kommentaari osaliseks — ja oli ka põhjust. Võileib oli topelt leiva, topelt või, topelt vorsti ja topeltjuustuga. Aga see-eest täitis ka topelt kõhtu!“

Peda Folgi meeskonna liige Tuuli Raam sõnab, et on ürituse korraldusliku poolega rahul. Kuigi enne üritust oli kohati raske kontakteeruda inimestega käsitöönurga jaoks, tunnistab neiu, et nädal enne Peda Folki hakkas kõik sujuma. Üritus õnnestuski Tuuli arvates seetõttu, et iga asja jaoks oli korraldusmeeskonnas ette nähtud inimene, kes oma töö ära tegi. Esimese kursuse üliõpilasena tunnistab ta, et polnud varem Peda Folgi ajalooga tuttav, kuid üritusest esmakordselt kuuldes otsustas neiu kohe, et soovib kaasa aidata millegi huvitava toimumisel.

Kürest õhtust hoolimata leidis Tuuli siiski aega, et hetkeks ka ise esinejad nautida, kellest enim sümpatiseeris Peda Folgi publikult tunnustuse saanud noorte ansambel Nuumen. Tuuli toob esile ka üritusel valitsenud mõnusa õhkkonna, mille löid erinevad inimesed ja nendevaheline suhtlus.

Pärnu noorteesambli Nuumen liikmed nõustuvad, et Peda Folk on nende jaoks siiani suurim ja tähtsaim esinemine. Varemalt olid Nuumeni liikmed kuulnud vaid ürituse nime, kuid ei olnud kursis selle raames toimuvaga.

Pärnus Teatrikohvikus esinedes kohtusid Nuumeni liikmed Aavo Kubjaga, kes soovitas neil kandideerida Peda Folgi esinejaks — nii algas nende tee ürituse lavale. Mida aga ootavad Ott, Kalle, Iti ja Lee tulevikult pärast Peda Folgi esinemist? „Tore, kui keegi märkab,“ arvavad nad. Küsimuse peale, kui suureks ja tuntuks nad pärast ülesastumist saada võiks, arvavad nad, et suureks kasvavad Nuumeni noored liikmed kõigest hoolimata.

Peda Folgi õhkkonda ja sealt omandatud emotsiooni kirjeldavad Pärnu noored sõnadega „ilus“ ja „hea“.

Rõõm tantsusammust

TEGUS TUDENG

GRETLYN PALBERG

Audiovisuaalne meedia, 1. kursus

Alles märtsis andis Marko tantsutunde TLÜ oma tantsuhuvilistele üliõpilastele. Kuuga said selgeks õpetatud klassikalised

Marko Kiigajaan tantsutrenni andmas.

Tallinna Ülikooli Kunstide instituudis teisel kursusel koreograafiat õppiv võistlustantsija Marko Kiigajaan õpetab aeg-ajalt, kui võimalus tekib, ka teisi tantsima.

tantsud Viini valsist rumbani. Noormehe enda arvates õnnestusid kursused suurepäraselt, sest osavõtjaid oli palju ning huvi tantsuoskuse omandamise vastu oli samuti suur. Markoga koos tantsutunde juhendanud Krista Tiit iseloomustab teda nii: „Treenerina on Marko sõbralik ja abivalmis ning suudab sammude õpetamise vahele nii mõnegi nalja visata. Seega möödusid tunnid imekiiresti ning sain hiljem mitmelt osalejalt positiivset tagasisidet ning soove korraldada jätkukursuseid.“

Marko Kiigajaan ütleb, et enim motiveerib teda oma oskusi jagama hea tunne, mille saab vastutasuks oma teadmisi kellegi aitamiseks edasi andes. „Jagamise rõõm pidi ju ikka see kõige suurem rõõm olema“, lausub noormees.

Tantsutreenerina Marko küll püsivalt tegeleda ei saa, kuna koolile kulub väga

palju aega, kuid võimaluse tekkides annab ta mõned tantsutunnid, sest tore on kõrvalt vaadata, kuidas üks pisikene selgeks õpitud tantsusamm võib tuua esile rõõmu ja rahulolu.

Marko jaoks on praegu esimesel kohal siiski ülikooliõpingud, kuid ta lisab, et tantsukarjäär on alati olnud südamelähedane ning miski lihtsalt tõmbab ta lavale. „Eks need mõlemad käivad ikka käsikäes, sest tantsides õpid kogu aeg midagi uut ja huvitavat juurde,“ vastab Marko küsimusele, kas tähtsam on pühenduda tantsija karjäärile või õpingutele.

Võistlustantsija karjäär on Markole andnud palju: „Isegi võib öelda, et kõik, mida olen tahtnud.“ Oma ellusuhtumise on Marko omistanud tantsimise läbi, kuna see ala nõuab täielikku pühendumist ning sealjuures lihtsalt peab teistega arvestama.

„Võib-olla on tants röövinud minult vaba aega, kuid seda ei ole mõtet taga nutta, sest mulle meeldib selline eluviis, kui kogu aeg on kiire,“ toob ta välja võistlustantsu esmalt negatiivsena tunduva poole.

Kui küsida Markolt tema siiani suurimate õnnestumiste kohta, tunnistab noormees parimaks selle, et ta ise on õnnelik isiksus ning et teda ümbritsevad väga heasüdamlikud inimesed. Edukus tantsijana väljendub Marko silmis maailma mainekama tantsufestivali finaalis tantsimisest kuni Eesti esindamiseni Eurovisiooni lauluvõistlusel 2007. aastal Helsingis.

Enda kohta lausub Marko, et teda on parim iseloomustada sõnaga positiivsus. Ta on parajalt rõõmsameelne ja lõbus isiksus, kuid olenevalt olukorrast ka karm ja nõudlik. „Mul on alati naeratus näol,“ sõnab Marko. „See tähendab, et mind ümbritsevad õiged inimesed, kellega saan arvestada.“ Teistes, teda eluteel saatvates inimestes väärtustab Marko enim ausust ja sõbralikkust. „Mulle meeldivad iseseisvad inimesed, kes suudavad enda

Marko Kiigajaan.

tegeda eest ise vastutada.“

Mida toob tulevik? „Ma ei ole inimene, kes teeb suuri plaane ette. Minu moto on pigem elada üks päev korraga ja vaadata, mida tulevik toob“, vastab Marko. „Ma tegelen asjadega, mis mulle huvi pakuvad ja mis mind motiveerivad, sest mõttetu on tegeleda asjadega, mis külmaks jäätavad.“

Kuidas suulise tõlke tudengid Vilniuses õppereisil käisid

TUDENGI TEEMA

EERO LOONURM

Germaani-romaani keelte ja kultuuride instituut
Suuline tõlge, 2. aasta

Et kõik ausalt ära rääkida (nagu Agu Sihvka ütles), siis tuleb alustada sellest, et meie tõlkekoolituskeskus pakkus teise kursuse suulise tõlke eriala tudengitele ühe toreda praktikavõimaluse — kahepäevase õppereisi Vilniuse Ülikooli, kus toimus tõlkekongress „Interpreting in the 21st Century“.

Ühe ilusa aprillikuu esmaspäeva hommikuks jõudsid seitse teise kursuse tudengit ning meie kolm õppejõudu (saksa keele lektor Juta Voogla, suulise tõlke õppekava juht Pirjo Barrow ning üks õppetooli raudvarasid Robin

Hazlehurst) Vilniuse Ülikooli, kus meid ootasid peale leedulaste juba ka Läti tudengid ja õppejõud Riiast. Olime küll meie Balti kolleegide vastu suures vähemuses, kuid muidugi olime ka kõige kaugemad külalised.

Alustasime oma päeva küll ülikoolis, kuid enamiku esimesest päevast veetsime Leedu parlamendis, kus toimus näidiskonverents. Õppejõud pidasid kõnesid ning tudengid sünkroontõlke kabiinides muudkui tõlkisid.

„Kõige rohkem vast meeldiski õppereisi puhul tõlkimise osa, kuna tegemist oli tõelise publikuga, kes lähtekesest ehk antud juhul eesti keelest tõepoolest aru ei saanud. Seega oli tõlgil väga reaalne olukord olla vahendajaks kahe erineva keele vahel,“ ütles Liina

Kivimäe, kes tõstis esile veel teiste tudengitega tõlkimisalaste elamuste ning õpingukogemuste vahetamise.

Kui kõnesid peeti näiteks läti keeles, siis Läti tudengid tõlkisid jutu inglise keelde ning nende pealt võtsid leedukad ja eestlased reled ning tõlkisid selle oma emakeelde. Mõnikord kombineerisime veel põnevamalt — näiteks tegi üks Läti tudeng kõne oma emakeeles ning see tõlgiti kabiinides prantsuse keelde. Seal tõlkisid prantsuse keelt valdavad tudengid jutu eesti ja leedu keelde ning sealt sai tõlkida jutu omakorda inglise keelde.

Teisisõnu kombineerisime vähemalt viis keelt — peale balti keelte olid veel prantsuse ja inglise keel ning pisut vähem kuulsime ka hispaania ja itaalia keelt.

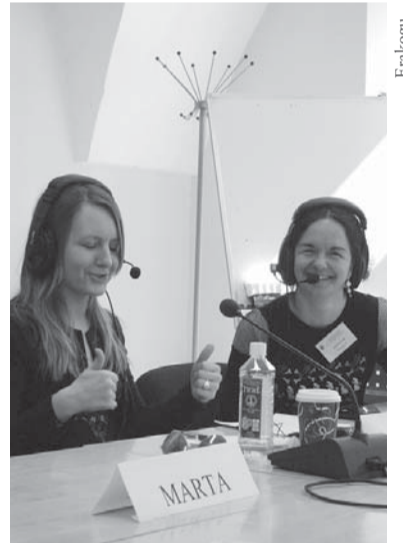
Esimese päeva lõpetas Vilniuse linnatuur, kus ühed Vilniuse tudengid rääkisid linnast leedu keeles ning tegid järeltõlget edasi inglise keelde — meie ja lätlaste roll oli olla nõudlik klient ning küsida küsimusi, uurida ja pärida. Pärast linnatuuri ootas meid õhtusöök ühes toredas Vilniuse vanalinna restoranis.

Teine päev algas ülikoolis näidiskonverentsiga, kus üliõpilased said ülesandeks valmistada ette kõned Euroopa kultuuriruumi eri tahkude kohta ning seejärel tuli meil etteantud seisukohti kaitsta. Kõike seda saatis loomulikult sünkroontõlke kappides toimuv agar tõlkimine ühest keelest teise.

Pärast lõunasööki tegid Leedu õppejõud meile häälekoolituse, kus jagati näpunäiteid selle kohta, kuidas tõlk võimalikult ökonoomselt oma häält kasutada saaks — rääkisime sosintõlke vóludest ja valudest ning näiteks veel ka sellest, kuidas hakkama saada olukorraga, kus luksumist või haigutamist on võimatu tagasi hoida. Kujutage ette, et peate tõlkima küllaltki tähtsal konverentsil inglise keelest eesti keelde, aga nina on kinni ning kogu aeg tahaks haigutada! Veel tegime keerulisemate sõnade ja väljenditega diktsiooniharjutusi ning susistasime igasuguseid läti- ja leedukeelseid raskemaid väljendeid. Nii jõudis ülikooliirelt lõpule ka teine päev.

„Õppereis oli põnev nagu tõlgi elukutsegi. Iga päev ja kogemus on erinev ja raske on leida eluallasid, mis oleks niivõrd vaheldusrikkad,“ arvas Liina.

Meie Vilniuse õppereisi eest tahame tänada Euroopa Sotsiaalfondi, DoRa programmi, SA Archimedest ning muidugi meie õppetooli.

Väga hea tõlge tuli!

Euroopa Parlamendis kasutatavad suulise tõlke liigid

Järeltõlge

Tõlk taasesitab terve kõne pärast sõnavõtu lõppu, kasutades vajaduse korral märkmeid. Kui tegemist on rohkem kui kahe keelega, kasutatakse seda tehnikat ajapiirangute tõttu harva.

Sünkroontõlge

Tõlk, kes asub spetsiaalses kabiinis, kuulab kõnet kõrvaklappide abil ja tõlgib sõnavõtu järk-järgult mikrofonile.

Sosintõlge

Sosintõlge on üks sünkroontõlke vorm. Tõlk kuulab sõnavõtu ja tõlgib kuulajale kõva sosistades.

Allikas: Euroopa Parlamendi kodulehekül

Kabiinides tõlgitakse ja ees kuulatakse.

Välistudengite tuutorist Euroopa Komisjoni praktikale

TEGUS TUDENG

EERO LOONURM

Germaani-romaani keelte ja kultuuride instituut
Suuline tõlge, 2. aasta

Jörgen Talkop on pealtnäha täiesti tavaline tudeng, kuid oma ülikooliõpingutest võttis ta maksimumi ja rohkemgi veel. Jörgen õppis Tallinna Ülikoolis keskkonnakorraldust, oli International Clubis välistudengite tuutor, tegi kaasa Erasmus Student Network Tallinna tegemistes ning jõudis käia Erasmusega ka Berliinis. Pärast ülikooli lõpetamist läks noormees ESN Tallinna kandidaadina Euroopa Vabatahtliku Teenistuse kohale Brüsselisse, kus aitas kaasa ESN Internationali juhatuse tööle. Nüüd on ta praktilal Euroopa Komisjonis. Küsisin Jörgenilt mõned küsimused tema õpingute ja vabatahtliku perioodi kohta.

Jörgen, palun tutvusta ennast — räägi pisut oma õpingutest Tallinna Ülikoolis.

Tulin õppima Tallinna Ülikooli keskkonnakorraldust 2003. aastal. Lõpetasin nii bakalaureuse- kui ka magistriraadi.

Miks ma keskkonnakorralduse valisin? Sellepärast, et see on hea segu looduse ja sotsiaalteadustest ja eriala kattis palju huvipakkuvaid valdkondi. Bakalaureus ja magistrantuur möödusid kiirelt ning on jätnud isu veelgi õpingutega jätkata.

Millal ja miks otsustasid Erasmusega õppima minna?

Erasmusega olin 2006. aastal Saksamaal, minu ülikooliks oli Freie Universität Berliinis. Pärast õppimist Eestis oli tahtmine midagi uut ja värsket proovida. Lõplik valik tuli teha Granada (Hispaania lõunaosas Andalusias asuv ülikoolilinn — E.L.) ja Berliini vahel. Suure linna isu oli suurem, seadsin sammud Berliini ja olen selle üle väga õnnelik.

Mis sulle Saksamaal kõige rohkem meeldis?

Aasta Saksamaal pakkus kindlasti rohkem, kui ma praegu aru saan. Muutusin inimesena kindlasti, peale selle õpetas Erasmus mulle selgeks keele ja tekitas uue koha, kus tunnen ennast nüüd väga koduselt. Kontakt õppejõududega oli väga vahetu ja õpetas rohkem küsima ja asju küsimuse alla seadma. Berliin sobib hästi elamiseks ja eriti üliõpilasena — kuulumine kas või korraks sinna suurde vabameelsuse ja mässumeelsuse kooslusse on väga ergastav.

Kui Saksamaalt tagasi tulid, hakkasid tegelema välistudengitega. Kuidas sattusid sinu teele ülikooli International Club ja ESN Tallinn?

Välismaal õppimine tekitab sõltuvuse

uute inimestega kohtumisest ja suhtlemisest. IC võimaldas seda teha koduselt ja mugavalt. Samuti on see osa sotsiaalsest võrgustikust Eestis, mis suures mahus jagab väärtushinnanguid, mis ringi rännates muutuvad kalliks. Viibimine võõras keskkonnas õpetab, et seal toimetulek võib kohati olla raskendatud. Abistada välistudengeid Tallinnas, mis on kodulinnaks, tundus võimalusena anda midagi tagasi.

Kuidas sa just sellest EVS-i (European Voluntary Service) võimalusest teada said? Miks selle kasuks otsustasid?

IC tuutorina olin kursis kõikide ESN Tallinna paremate pakkumiste ja huvitavamate tegemistega. 2008. aasta suvel selgus, et ESN keskkontor otsib endale läbi aegade teist vabatahtlikku (esimene EVS oli Sara Lanzilotta ESN Roomast — E.L.). Kuna ESN Tallinnal oli ka varasemalt kogemusi EVS-iga ning muude noorteprojektidega, siis seetõttu oli ESN Tallinn ka ametlikult selle projekti partnerorganisatsioon. Võimalus, et selle koha eestlane saaks, oli väga suur. Eriti julgustas ja aitas mind selle projekti puhul Kristi (Kristi Daniel, tollane ESN Tallinna president — E.L.) ning ilma ESN Tallinnata ei oleks seda võimalust ma saanud. Miks ma üldse vabatahtlikuks otsustasin minna? Kogemus vabatahtlikuna on sarnane Erasmus-programmile ja tihti peale need, kes EVS-i kasutavad, on ka ise kuskil Erasmuseks käinud. EVS oli üks huvipakkuvatest vabatahtlikuks olemise võimalustest ja ESN International pakkus selleks väga hea võimaluse. Töötamine ja elamine Brüsselis ESN International juhatusega võimaldas näha rahvusvahelise MTÜ hingeelu, õppida tundma organisatsiooni toimimist ja kohaneda uues keskkonnas, mille üheks tähtsaks osaks olid kindlasti ESN Internationali rahvusvahelised üritused. Esmärgiks oli saada rahvusvahelises grupis töötamise kogemus ja näha rahvusvahelist üliõpilaskeskkonda lähemalt, kui kunagi varem olin vaatama sattunud. Lisaks sellele on mulle alati huvi pakkunud, milline Euroopa pealinn lähemal vaatlemisel välja näeb.

Millised olid sinu ülesanded ja kuidas su vabatahtlik teenistus üldiselt möödus?

Seitsme kuu jooksul sai ESN-i keskkontori juhatust abistatud pea kõigi nende käimasolevate projektidega (ürituste korraldamisest ja raadio ja meedia projektidest kuni raportite kirjutamiseni Euroopa Liidu institutsioonidele). Ringi reisitid sai palju, vast kõige põnevam nii sisuliselt kui personaalselt oli üks konverents Iisraelis. Paljud projektid kestavad tegelikult kauem kui minu viibimine koos ESN Internationaliga, aga loodan et ESN Postcardi projekti jätkuks plaanitud „Guide against racism“ suudab ilusti käivituda ja organisatsiooni lähtepunkti loodan

heategevusprojekti „Give 20“ edule.

Kirjelda oma argipäeva Brüsselis.

Elukohaks Brüsselis oli mul tuba samas kohas, kus oli ka ESN Internationali kontor. Tüüpiline kontoripäev möödus nagu tänapäeval ikka, aheldatuna arvuti taha — aga päris tihedalt pidi külastama konverentse ja reisima seoses ESN Internationali tegevuste ja esinemistega. Brüsselis ei viibinud ma järjest vist kordagi üle kahe nädala.

Aga räägi ka ESN Internationali juhatuse tööst. Nad esindavad ju 300 ESN Tallinna sarnast sektsiooni Euroopas. Millega see viieliikmeline seltskond tegeleb?

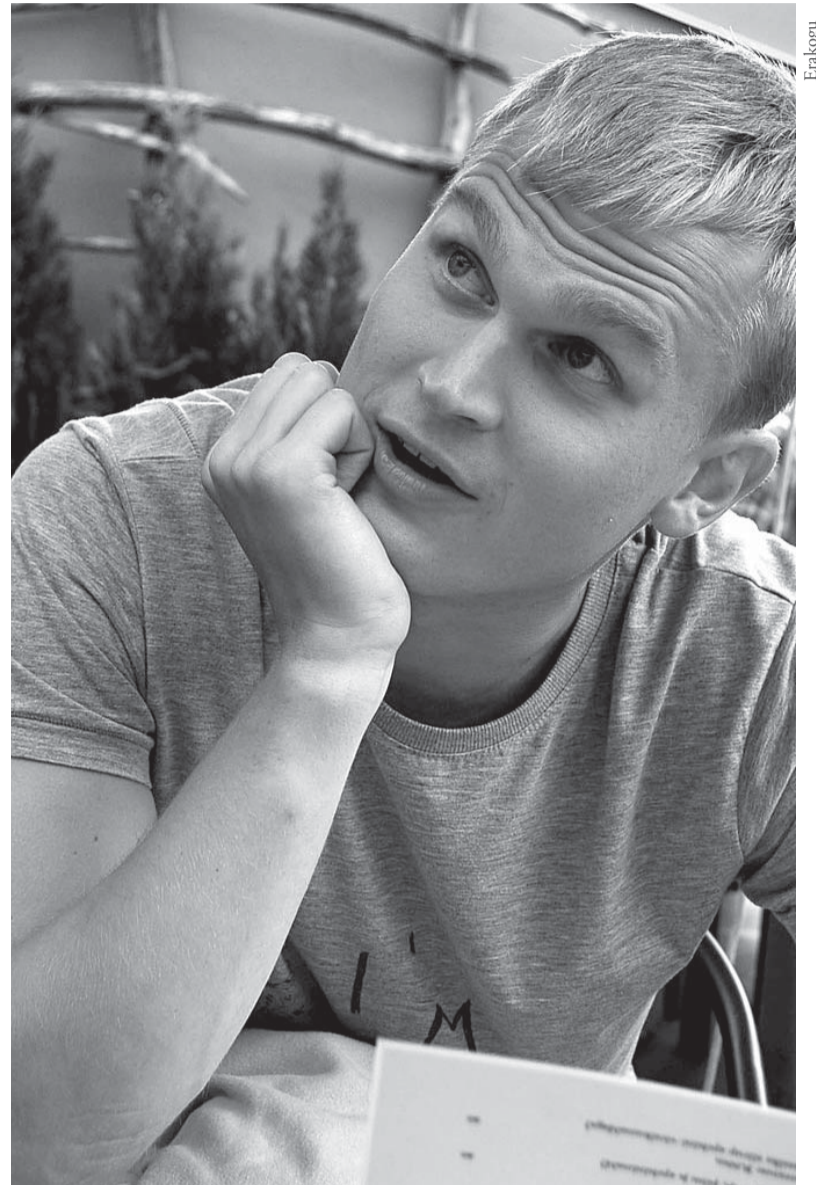
See seltskond on tegelikult lausa seitse inimest, sest ESN-i sekretär ja EVS (antud juhul siis olin see mina) on justkui juhatuse liikmed. Sõnaõigust on kõigil seitsmel palju, kuigi ainult viis saavad teha lõpliku otsuse. Nad tegelevad põhiliselt ESN-i rahvusvaheliste projektide juhtimisega ja ESN-i esindamisega. Oluliseks osaks on samuti toetuste taotlemine ESN Internationali ja mitmete ESN-i projektide paremaks teostamiseks. Näiteks aastal 2009 õnnestus ESN Internationalil saada toetust ESN Suvekoolile ja ESN Postcardile (moto — „Send a postcard, send a chance“).

Artikli ilmumise ajaks on su EVS-i periood läbi. Millised on su edasised plaanid?

Pärast EVS-i viibin viis kuud Euroopa Komisjonis praktilal. Tegelen inimressursside planeerimisega ja erinevate huvigruppidega suhtlemisega. Kogemusi koguneb kiirel tempol, tööd ja usaldust antakse palju. Praktika Euroopa Liidu institutsioonides on tegevus pooleks aastaks, mida kindlasti soovitan. Tegemist on suure grupi haritud noorte inimestega, kes on väga avatud, õppinud ja reisinud mitmel pool ja huvitatud Euroopa masinavärgi paremast tundmisest. EVS Brüsselis mängis olulist rolli, et sain praktikakoha Euroopa Komisjonis. Esiteks õppisin uusi oskusi, mis antud praktika käigus on vajalikud, ja muidugi on oluline ka rahvusvahelises meeskonnas töötamise kogemus. Teiseks oli tähtis viibimine Brüsselis ja võimalus ennast informeerida vastavatest võimalustest.

Räägi Erasmus Student Networki edasistest plaanidest — julgusta teisi, kes on kahelnud sarnaseid samme astuda.

Järgnev õppeaasta on ESN-i kui organisatsiooni jaoks väga põnev, sest ESN tähistab oma 20. sünnipäeva, lisaks jõuab lõpule mitu suurt projekti. Samuti on algav aasta eestlaste jaoks märkimisväärne, kuna järgmiseks aastaks valiti ESN Internationali juhatusse Tartu Ülikooli tudeng

Jörgen Talkop.

Veeli Oeselg, kes on ESN Tartu sektsioonist. ESN Tallinn on muidugi pisut teistmoodi üles ehitatud, sest katab enamiku Tallinna koolide Erasmustest, kuid see organisatsioon annab hea võimaluse rahvusvahelisest tudengimaailmast osa saamiseks. Eestis on multikultuursus kasvuteel ning kuna ESN Tallinnal on aina rohkem põnevamaid projekte, siis see võimaldab pakkuda Tallinnas

õppivatele välisüliõpilastele oma õpinguperioodil aina huvitavamaid kogemusi. Rääkides ülikoolidest, siis näiteks meie Tallinna Ülikool on värskest liitunud ERASMUS praktika programmiga, mis on samuti ääretult positiivne.

Palju jaksu sulle ja jõua ikka kunagi tagasi Tallinnasse ka!

Aitäh ja kõike paremat teile!

- **Erasmus** on Euroopa Komisjoni elukestva õppe programmi kõrghariduse allprogramm, mis on mõeldud tudengitele ja õppejõududele. Erasmuseeesmärkon muuhulgas parandada kõrghariduse kvaliteeti, toetada kõrgkoolide ja ettevõtjate rahvusvahelist koostööd ja arendada innovatiivseid suundi EL-i kõrghariduses.
- **ESN ehk Erasmus Student Network** on 1990. aastal loodud vabatahtlike organisatsioon, mis aitab sihtriiki õppima läinud välistudengeid. ESN-is on terve Euroopa peale kokku 301 sektsiooni ehk väikest haru, kus tegutseb rohkem kui 10 000 vabatahtlikku. Eestis on ESN kahes linnas: Tallinnas ja Tartus. (www.esn.org)
- **ESN Tallinn** on üks rohkem kui kolmesajast rahvusvahelise tudengiorganisatsiooni Erasmus Student Network sektsioonist. ESN Tallinn on võtnud enda südameasjaks koordineerida Tallinna koolidesse õppima tulnud Erasmuste mitteakadeemilist elu, korraldades neile kõiksugu üritusi Eesti filmiõhtutest ja esseekonkurssidest kuni reisideni välja. Peale selle koordineerib ESN Tallinn kõrgkoolide IC-de tööd. (www.esn.ee/tallinn)
- **Tallinna Ülikooli International Club ehk TLÜ IC** on nüüdsest samuti ametlikult üks ESN-i sektsioon, aga tegeleb ainult Tallinna Ülikoolis õppivate välistudengitega. TLÜ IC-ga võivad ühineda kõik soovijad! (www.esindus.ee/ic)

„Meie“ Sündimise lugu, 4. osa

AJALUGU

EIMAR VELDRE

Üliõpilane pole asotsiaal, vaid kodanik

Loodus ei salli tühja kohta — just sellisena võiks võtta ka üliõpilaskonnade poliitilise tiiva taastõusu 1990. aastate lõpus. Tudengite õppetöö- ja sotsiaalküsimused tõusid taas päevakorda.

Üliõpilaskonna sotsiaaltoimik tegeles aktiivselt riikliku toimetulekutoetuse küsimusega. Nimelt ei peetud üliõpilaskonnade eluaseks, mistap ei saanud paljud tudengid taotleda seda sotsiaaltoetust. Samal ajal pidas EÜL valitsusega läbirääkimisi riikliku õppetööstuste süsteemi loomiseks.

Üliõpilaskonna sotsiaaltoimikonna aseimees Sulev Senkel kirjutab 14. juunil

2001. aastal Eesti Päevalehes: „Tartus on võimalik toimetulekutoetusi taotleda kõigil ühiselamutes elavatel üliõpilastel. Kuid Tallinnas valitseb praegu paraku olukord, kus toimetulekutoetusi on võimalik taotleda Lasnamäe ja Mustamäe piirkonna ühiselamutes elavatel tudengitel, samas aga jäävad Kesklinna ja Kristiine linnaosades asuvates suurimates ühiselamutes elavad 800 tudengit sellest ilma.“

Ta tõdeb: „Kui eelnevat arvestada, siis ei vasta elamispiinna nõuetele ka asotsiaalidest kodanikele mõeldud ühiselamud, kuigi neile makstakse toetusi. Üliõpilane pole asotsiaal, kuid kodanik on ta sellegipoolest ja omab teiste kodanikega samasugust õigust taotleda toimetulekutoetust.“

Toimetulekutoetuse küsimus ei ole tänaseni rahuldavalt lahendatud. Kõigi

linnaosade tudengid saavad küll toetust taotleda, ent see sõltub nüüd sellest, kas tudengi vanemad saavad toetust või mitte. Lahendustega viivitamist õigustati samaga, millega tänapäevalgi — peatselt uuendatava õppetööstuste seadusega.

Tallinna Ülikool, kuhu saa jääda?

Sellisena võiks täna tagasi vaadata anda hinnangu 1990. aastate lõpus ja 2000. aastate alguses toimunud Tallinna Ülikooli loomist või selle vältimist käsitlevale debatile. Tartust väidetakse, et Tallinnasse ühe ülikooli loomine hävitavat ajaloolise Tartu Alma Materi. Toonase Pedagoogikaülikooli rektor Mait Arvisto tõdeb 24. juunil 1996. aastal Postimehele antud intervjuus: „Meil pole moraalselt õigust jätta võimalust kasutamata.“ Nii algabki varsti kogu Eestit haarav vaidlus tõe üle — miks Tallinna Ülikooli loomine ei ole halb.

2000. aastal moodustab toonane ja ka tänane haridusminister Tõnis Lukas kõrgharidusreformi komisjoni. Kiirelt jõuti järeldusele, et toonane Põllumajandusülikool peaks liituma Tartu Ülikooliga ning Pedagoogikaülikool tuleks jagada Tehnikaülikooli ja Tartu Ülikooli vahel. 20. novembril 2000. aastal kirjutab toonane Üliõpilaskonna juhatuse esimees Ott Lumi Postimehes: „Kuluaarides räägitakse TPÜ jupikaupa erastamisest ja jagamisest eräülikoolide vahel. See ei lahenda olukorda, vaid killustab tänaseks väljakujunenud Tallinna ülikoolimaastikku veelgi ning võtab ära need vähesedki tingimused, mis pealinna teadlastel praegu on olemas.“ Toonane tudengiliider näeb parima lahendusena Pedagoogikaülikooli ja Tehnikaülikooli liitumise tulemusena tekkivat Tallinna Ülikooli.

Ta tuleb siiski

Ja tuligi. Aprillis 2001 toimunud Peda

Folgi laval toimus naturaalne seks — keset bändi esinemist astus lavale paar ja asus tegelema „vananimeste asjaga“. 3500 külastajaga üritus sai kuulsamaks ja tolle aasta vastuvõtt Pedagoogikaülikooli oli erakordselt suur.

Peakorraldaja Aivar Kuusk kommenteeris 25. aprillil 2001. aastal Eesti Päevalehes toimunut järgnevalt: „Alguses pabistasin, et kas peaksin sekkuma ja selle asja lõpetama, kuid siis leidsin: kui sellist asja poleks, poleks ka Peda Folk. See oli pigem kunst kui porno, sest Peda Folk on alati olnud vabameelne üritus. Nad läksid lavale ja tegid seda, mida tahtsid. Julge temp, au ja kiitus nendele!“

Kaugele ei jäänud ka tudengite väljaastumised Tallinna Ülikooli kaitseks ning ka Üliõpilaskonna kui organisatsiooni taastamine seaduse muutmise kaudu.

Karikaturniir 2009

KARIKATURNIIR

18. aprillil selgusid Kergetõustiku non-stopi parimad. Selleks olid naiste arvestuses Merit Saribekjan võistkonnast Kehakultuur 1 ja meeste arvestuses Jaanus Kallaste võistkonnast Kehakultuur 3.

Samuti märgiti ära stiilseim võistleja, kelleks osutus Miina Kallas võistkonnast Kehakultuur 1. Sellist pruuni päevitust ei saavuta ka parimad solaariumi-fanatid!

24. aprillil peeti Pirita Majandusgümnaasiumi staadionil tulised jalgpallimatšid. Tiime oli

registreerunud 9, kuid Haldukad ja KK-3 loobusid. Seega mängisid oma võistkonna au eest K-1, K-2, RK-1, RK-2, RK-3, Üliõpilaskond ja Ajaloo Instituut. Veerandmängudest said edasi RK-1, RK-2, K-1 ja Üliõpilaskond (võitis Ajaloo Instituuti penaltite seerias 3:2). Poolfinaalides edestas K-1 Üliõpilaskonda (3:0) ja rekreatsiooni esimene kursus rekreatsiooni teist kursust (5:1). 3. ja 4. koha peale mängisid seega RK-2 ja Üliõpilaskond. Kolmanda koha saavutas RK-2. Finaalis said kokku RK-1 ja K-1. Tänavu edestasid kehakultuurlased rekkareid 4:1.

Esikolmiku tiimides mängisid:

K-1: Liisa Limberg, Miina Kallas, Siim Mäe, Kristo Remmelgas, Martin Saar, Andre Org, Karlis Kampus, Janis Vahter, Ken Kirss, Mikk Tammsoo;

RK-1: Maarja Sõõrumaa, Mari-Ly mets, Regina Aava, Ramo Kask, Ermo Tambla, Martin Lumiste, Rauno Kõop, Raido Seppam, Mikk Rajaver;

RK-2: Annika Luure, Kadri Kattai, Juss Tamming, Henri Paavo, Madis

Plaas, Elvis Hrupa.

Palju õnne võitjatele!

7. mail toimuvad Tudengi Ramm ja Dance Battle. Tudengi Rammul saavad näidata muskleid meie ülikooli kõige tugevamad ning Dance Battelil rokkivad tantsijad viimse biidini!

Jälgige reklaami ning tulge võistlejatele kaasa elama päeval ülikooli sisehoovi ning õhtul Uue maja aatriumil!

18. mail laovad trumbid letti kõik pokkerihaid. Võistlejatele saab kaasa elada keeltemaja fuajees. Üritus algab kell 18.00. Läheb kõvaks andmiseks!

19. mail peetakse korvpalli suur finaali päev!

- 19.00 Naiste finaali
- 20.00 Meeste 3.–4. koha mäng
- 21.00 Meeste finaalmäng

Jälgi võistkondade tulemusi www.esindus.ee/karikas ja tule elama omadele kaasa!

20. mail, kolmapäeval, toimub

K-1 võistkond.

Karikaturniiri lõpuüritus Keila Tervisekeskuses. Sinna ja tagasi sõidutab pidulisi ühine buss. Üritus algab kell 22.00. Keilas antakse üle Karikaturniir 2009 üldvõitja karikas ning ei puudu ka parima kõhuka demonstreerija ja bikiinides neid!

Ülikooli sportlaste tulemused

19. aprillil saavutasid meie ülikooli rekreatsiooni korvpallurid Tudengi Sopsul Rakveres teise koha. Napilt jäädgi alla TTÜ-le. Meeskonnas olid: Ermo Tambla, Janis Selge, Erik Heinjärv, Erjo Paris, Frederik Annus, Priit Haavapuu, Kaur Laasma, Andres Hellerma, Taavi Raudmann, Riho Kraus, Allar Raamat ja Marek Läte.

Järgmisel aastal ootame revanši!

Karikaturniir 2009 toetajad

Saurix kardikeskus
www.hobikart.ee
Tallink
www.tallink.ee
Tallinna Noorsoo ja- Spordiamet
www.tallinn.ee
Club Angel
www.clubangel.ee
Club 360°
www.club360.ee
Club Liverpool
www.clubliverpool.ee
Kassari Ratsamatkad
www.kassariratsamatkad.ee
FK Keskus
www.fkkeskus.ee

Palli valitseb Martin Saar (K-1) taustal Ramo Kask (RK-1).

Üliõpilased ei lepi riigieelarve hariduskärbetega

21. mai õhtul kohtunud üliõpilaskondade liidrid tegid plaane edasisteks tegevusteks seoses valitsuse heakskiidetud riigieelarve hariduskärbetega.

Kohtumisel osalenud üliõpilaskonnad leidsid, et tänases keerulises olukorras peab haridusse investeerimine olema riiklik prioriteet, sest ainult seeläbi suudame ehitada tugeva aluse kriisijärgseks jätkusuutlikuks majanduskasvaks.

Üliõpilased ootavad Riigikogus esindatud erakondadelt, kes lisaclarvet

arutama hakkavad, järgmist:

- 1) õppelaenu osalist kustutamist lapse sünni ja kasvatamise puhul ei tohi kaotada;
- 2) hetkel ebaefektiivne õppetööstuste süsteem tuleb muuta vajadustepõhiseks, mis suurendaks süsteemi läbipaistvust;
- 3) doktorantide õppetööstusi ei tohi kärpida;
- 4) riigi ja kohalike omavalitsuse töötajate õppelaenu kustutamise lõpetamine tuleb edasi lükata uue Avaliku Teenistuse Seaduse rakendumiseni.

Üliõpilaskonnad jälgivad poliitilist olukorda ning on vajadusel valmis oma seisukohtade eest seisma. Samuti otsustati alustada üliõpilaste ja õpilaste teavitamist planeeritavatest kärbetest ning inimeste mobiliseerimist võimalikeks protestiaktatsioonideks

Üliõpilased valmistuvad kohtusse minekuks

Samuti kaaluvad üliõpilased riigi vastu kohtusse minekut seoses valitsuse tehtud ettepanekuga lõpetada õppelaenu hüvitamine riigi ja kohalike omavalitsuste töötajatele ning õppelaenu kustutamine

lapse sünni korral.

„Leiame, et tänased otsused on tehtud kiirustades ning need lähevad vastuollu põhiseadusest tuleneva õigusliku ootusega. Riik ei tohi käituda oma kodanike vastu sõnamurdlikult — lubada esialgu üht ja tegutseda seejärel teistmoodi,“ ütles Eesti Üliõpilaskondade Liidu (EÜL) juhatuse esimees Joonas Pärenson.

Praeguses olukorras peame meie kui üliõpilased kokku hoidma ning enda eest seisma. Seetõttu teeme ennast kuuldavaks

ja nähtavaks järgmisel nädalal ülikoolide juures leinaküünalde süütamisega. Aktsiooni eesmärk on illustreerida küünalde põletamisega vaikselt hääbuvat Eesti kõrgharidussüsteemi, mis võib ühel hetkel kustuda.

Küünlaaktsiooni viidi läbi kolmapäeval, 27. mail kell 22.00. Tallinna Ülikooli, Tallinna Tehnikakõrgkooli, Eesti Infotehnoloogia Kolledž, Mainori Kõrgkooli, Tartu Ülikooli ja Maaülikooli üliõpilaskonnad paigutasid sellel ajal küünlale oma kõrgkoolide peahoone ning õppehoonete ümbrusse.

Ellujäämisest Narvas

Aprilli esimesel nädalavahetusel käis International Club (IC) välistudengitega Kirde-Eestis. Kõlab ekstreemselt? Seda ta ka omajagu oli. Muuhulgas väisasime üht Narva ööklubi, Kuremäe kloostrit ja Palamuse vana koolimaja. Aga kõigest järjekorras.

INTERNATIONAL CLUB

BERBI BENGAL

IC tuutor

Üheksast eri rahvusest seltskonnaga asusime teele reede hommikul kavatsusega õhtuks Narva jõuda. Esimese peatuse tegime Kiviõli tuhamägede juures — välkad (slängis välistudengid) olid nendest uskumatult huvitatud! Ausalt öeldes jäi allakirjutatu päris kimpu, seletades, kuidas need tuhamäed siis õigupoolest tekivad. Sämti Uljaste järve kaldal võlus habras aprillijää nii ära, et nad ohust hoolimata kogemuse fotodele pidid jäädvustama. Meie välkad oskavad hinnata Eesti looduse ilu. Läbi jää keegi õnneks ei kukkunud, nii et võisime jõudsalt teekonda jätkata. Esimene päev oli kokkuvõttes üsna seiklusrikas: trotsisime tuult ja kõrgusi Ontika pangal ning Valaste jõe juures, ujusime (ilma kanuuta) Toila Oru pargis — hea küll, ei ujunud, aga vett oli kohati nii rohkelt, et palju ei puudunud — ning turnisime Narva-Jõesuu ligidal vana nõuka-aegse tanki otsas. Kõige selle juures jõudsime täiesti õigel ajal Narva Aleksandri kogudusemajja, kus madratsid maha viskasime ja linna kaema läksime.

Ehkki valdav enamik tudengitest pidas Narvat kurvavõitu kohaks, huvitas neid väga linna n-ö „cultural division“. Ma ei tea, kui palju nad seda kogeda said, sest eestlasi me Narvas peaaegu ei kohanudki... Järgmisel päeval viisime nad Kreenholmi vabriku territooriumile, kus võisime seista eikellegimaal, Eestit ja Venemaad lahutaval sillal. Muide, ööklubi „Geneva“ oli hoolimata kõigist

õudusjuttudest igati kobe ja glamuurne kohake. Ei mingeid riukukkedest narkomaane. Julgen soovitada. Meie sattusime retroõhtule.

Narva kindlus jäi meil kahjuks nägemata, kuna lõunasöök venis oodatust pikemaks, nii et pöörasime otseteed Kuremäele, et oma patud pühas allikas maha pesta. Eriti võimsa mulje jättis meile välikemmerg. Kõigi eest ma muidugi ei vastuta, oli kindlasti neidki, keda võlus paiga paastuaegne rahu või giidi jutt, aga need vähesed, kes seda nägid, said küll tõelise üllatuse osaliseks. Rohkem ma ei räägi, uudishimulikud peavad ise järele vaatama. Päeva nael oli kindlasti lõbus õhtu meie hubastes peremajakestes Mustveel. Saun, mängud ja hea seltskond — mida veel elult tahta! Meie eestistatud nimedega türklastest on nüüdseks kindlasti saunasõltlased saanud.

Kolmandal päeval pööras seni hall ja lõgane ilm ilusaks. Hurraa! Meie reis kulmineerus Palamusel O. Lutsu Kihelkonnakoolimuuseumis, kus me enne koolipinki istumist lähedalasivas Kalevipoja pargis pulli tegime ja isegi Eurovisiooni maha pidasime! Võitja jäi küll kahjuks välja selgitamata. Esimene kogemus traditsioonilisel ülevõllikiigel oli nii mõnegi meelest otse *amazing*, niisamuti Kalevipoja tohutul troonil kõõlumine. Harrastati muuhulgas ka laskumist ja kelgutamist (tihti omaenda isiklikul taguotsal). Palamuse koolimaja sisenedes näis, otsekuu oleksime astunud otse „Kevade“ filmi. Kahjuks polnud keegi välkadest filmi veel näinud. Vanaaegset koolitundi pidas enamik neist muide kogu reisi kõige põnevamaks

AUGUSTI TANTSUFESTIVAL 2009

10th INTERNATIONAL CONTEMPORARY DANCE FESTIVAL

KANUTI GILDI SAAL / TALLINN / 17-31. AUGUST 2009

WWW.SAAL.EE

kogemuseks ja igatiis meist sai sullepeaga valmis kirjutada oma „Pallamusse kihhelkonna kolitunnistuse“ (esimest korda nägin, et sellised ained nagu

piiblikuud või turnimine võivad olla ka hindega üks miinus!). Mälestuseks jätta. Üleüldise arvamuse kohaselt oleks reis võinud olla tublisti pikem. Head

asjad saavad alati liiga ruttu otsa! Aga küllap neid tuleb veel. Suur aitäh korraldajatele International Clubist ja kõigile tublidele välistudengitele!

Kultuurikalender

Euroopa Päev

09. mail

Euroopa Liidu sünnipäev.

Täpsem info sellel päeval toimuvatest üritustest: www.euroopapaev.ee.

Emadepäev

10. mail

Muuhulgas võta kindlasti osa ka emadepäeva kontserdist Raekoja platsil kell 14.00. Esinevad Traffic, Uno Loop, C-Jam ja Luisa Värk, Kõök + Kaire Vilgats ja paljud teised.

Üritus on tasuta.

Tallinna Päev

15. mail

Kui tunned ennast tõelise tallinlasena või soovid väärtustada pealinna ajalugu, siis ole kohal! Tallinna päevaga tähistatakse 1248. aastal saadud Lübecki linnaõigust ehk Tallinna vastuvõtmist Euroopa linnade liitu. Tallinna päeva raames toimuvad mitmed üritused Raekoja platsil ja mujal Tallinna piirkonnas.

Muuhulgas toimub kell 21.15 ka protsessioon „Lübecki õiguse jälgedes“.

Lippude ja tõrvikutega keskaegne protsessioon algab Raekoja platsilt ja kulgeb naabertänavale peatustega ajalooliste hoonete juures, mille ees esinevad Tallinna Toomklubi kollektiivid. Protsessioon lõpeb Rae apteegis.

Tallinna Ülikooli kooride kontsert Tallinna päeval

15. mail kell 18.00 Jaani kirikus.

Esinevad Tallinna Ülikooli kammerkoor (dirigendid Merike Aarma ja Aarne Saluveer), meeskoor (dirigendid Jüri Rent ja Indrek Vijard) ja naiskoor (dirigendid Linda Kardna ja Andres Heinapuu). Kontsert toimub osana Tallinna päevast ja on kõigile tasuta.

TLÜ naiskoori juubelikontsert.

17. mail kell 17.00 Mustpeade majas.

Tallinna Ülikooli kõige kaunihäälsamad naised rivistuvad üles, et oma 60. juubeli auks kontsert anda.

TLÜ Karikaturniiri lõpupidu

20. mail kell 22.00 Keila Tervisekeskuses.

Kavas on võistkondade autastamine ja ametlik lõpetamine.

Info: sport@esindus.ee.

Taevaminemispüha

21. mail

Neljakümnes päev Kristuse ülestõusmisest märgistab Uue Testamendi jutustuste järgi Tema taevaminemist. Võta rahulikult!

Urbanipäev

25. mail

Urbanipäev on lina- ja kaerakülvi algusaeg. Ühtlasi arvati, et öökülmade aeg on lõppenud ja võib alustada külmaõrnade taimede istutamist. Pane aknalauale kasvama maitsetaimi ning istuta maal vanaema juures

lilli. Head külviõhtust kõigile!

C-Jam Kuldjalas

4. juunil kell 19.00 Kodulinna Majas.

Esineb viimasel ajal kuulsust võitnud tšellokvartett C-Jam. Sissepääs Nunnatorni juurest.

Bakalauseõppe lõpuaktused

15.–19. juunil Tallinna Ülikooli aulas ja kolledžites.

Kui sa ise veel lõpetamas pole, mine soovi siiski õnne ja kui oled ise lõpetaja, siis tule järgmisel aastal kindlasti tagasi!

Magistriõppe lõpuaktused

18. juunil

Soovi õnne nendele tugevatele ja kangetele, kes ülikoolis vähemalt viis aastat vastu pidada on suutnud (ja ellu jäänud).

Jaanipäev

24. juunil

Pärast seda päeva hakkavad ööd järjest lühemaks muutuma, nii et kasuta võimalust ja mine otsi oma paarilise sõnajaalõit. Julgemad võivad ka üle lõkke hüppamist proovida.

Üliõpilaste X Suvemängud

26.–28. juunil Käärikul.

Üliõpilaste X suvemängud on kolmepäevane tudengitele mõeldud üritus, kus Eesti ülikoolid võistlevad erinevatel spordi- ja meelelahutusvaldkondades. Oodatud on nii tudengid, vilistlased, õppejõud kui ka ülikooli

töötajad. See üritus ei ole vaid sportlastele, vaid teretulnud on kõik, kes tahavad koos pea tuhande ülejäänud tudengiga veeta kolm toredat päeva.

Registreeruda saab aadressil www.esindus.ee/suvemangud.

Kuni mai lõpuni kehtib soodushind 490 krooni.

Lisainfo: Raili Friedemann railifriedemann@gmail.com

XXV Laulupidu ÜhesHingamine

2.–5. juulil Tallinna Lauluväljakul.

Saa osa ühest uhkeimast peost eestlaseks olemise ajaloos. Sel korral 25. korda toimuvall Laulupeol kõlavad laulukaare all ilusaimad koorilaulud ja inimesed üle terve Eesti tulevad kokku, et üheskoos hingata.

Piletid müügil: www.piletilevi.ee.

Õllesummer

8.–12. juulil Tallinna Lauluväljakul.

Tudeng kui igipõlvne õllesõber peab sellest üritusest kindlasti osa saama. Kui kesvamärjuse kaanimise kõrvalt ka veidi aega üle jääb, siis võib erinevatel lavadel nautida maailmanimedega artiste, näiteks Moby, Kerli ja Mumiyy Troll.

Keskaja Päevad Tallinna Vanalinnas

9.–12. juulil

Võta osa keskaja traditsioonide ja kommetega võrrestitatud pidustustest Tallinna Vanalinnas.

Kaks TLÜ tudengit ihkavad europarlamenti

TUDENGI TEEMA

SANDER JÜRISSON

Ajalugu, 3. aasta

Tänavu 7. juunil toimuvatel Euroopa Parlamendi valimistel kandideerivad ka kaks Tallinna Ülikooli tudengit: Lauri Läänemets ja Silver Meikar. TuleTee heidab lühikese pilgu nende valimislubatustele ja kandideerimise tagamaadele.

Kui tänased Eestist valitud Euroopa Parlamendi (EP) liikmed on lõpetanud kõik Tartu Ülikooli, siis juba õige varsti võib europarlamentis esindatud saada ka Tallinna Ülikool (TLÜ) ja seda mitte vilistlaste näol, vaid lausa lihast ja luust tudengitega.

Rahvaliidu ridades europarlamenti kandideeriv Läänemets otsustas kandi-

Tõnis Saarts: Eesti peab olema nähtaval!

Kuna Euroopa Liidu mõju Eesti seadusandlusele ja erinevatele otsustele kasvab pidevalt, siis juba selles kontekstis on Eesti „nähtavus“ Euroopa Liidu kontekstis oluline ka tavakodaniku jaoks. Euroopa Parlament on ainuke demokraatlikult otsustav organ, mille kaudu on võimalik Euroopa Liidus toimuvaid protsesse veidigi suunata ja ühtlasi Eestit „nähtavamaks“ muuta.

deerida, kuna tal on kõrini tänases Eestis toimuvatest poliitmängudest, millega ta on lähedalt kokku puutunud tudengiesindajana ja kodaniku liikumiste liikmena. „Üks riigikogu liige ütles mulle 2008. aasta algul, et mis sa kisad, 90% otsuseid tehakse kõhutunde järgi ja see on normaalne. Leian, et see ei ole normaalne“, vaagis ta oma kandideerimise tagamaid.

Endine TLÜ Üliõpilaskonna esimees unistab enda sõnul Eestist, kus poliitikutel mitte ei pea inimesi kuulama, vaid tahavad seda ise teha. „Kirjutan ka oma lõputööd meeleavalduste teemal, et tulevikus anda välja käsiraamat, kuidas olla aktiivsem kodanik,“ märkis ta.

Rahvaliidu programm olevat Läänemetsa arvates selle poolest teistest parem, et kui seni on valitsenud suhtumine, et EP-i valitud liikmed lähevad Euroopa asja ajama, siis nende nägemuses on europarlamenti liige Eesti asja ajaja.

Parema maailma nimel

Reformierakonna valimisnimekirjas neljandal real asuv Meikar, keda TuleTeel paraku ei õnnestunud tabada, kirjutab Reformierakonna kodulehel, et kandideerib europarlamenti, kuna usub, et saab selle abil maailma paremaks muuta. „Pea ennast parandamatuks liberaaliks, kes soovib elada maailmas, kus kõikjal austatakse inimõigusi ja kodanikuvabadusi.“

EP-i pääsenuna soovib Meikar seista Euroopa Liidu põhiväärtuste — rahu, stabiilsuse, jõukuse ja vabaduse — eest. Samuti on tal valituks osutudes

plaanis rakendada Eesti e-riigi kogemusi Euroopas, vähendades sel viisil bürokraatiat ning kiirendada asjaajamist.

TLÜ-s magistrandina politoloogiat studeerival Meikaril on kavas astuda välja ka keskkonna parema käekäigu eest. „Euroopa Liit peab kujunema kodanikele ökoloogiliselt vastutustundlikuks ja keskkonnasäästlikuks elukeskkonnaks,“ märkis ta kodulehel ning lisas, et peab väga oluliseks üle-Euroopalise rongiteede võrgustiku väljatöötamist, mis aitaks vähendada meie koduplaneedi saastamist.

Väike tõenäosus

Kuna eestlastele on EP-i 785 kohast eraldatud vaid kuus, käib nende nimel tihe rebimine, millest ilmselt kõik lugejad linnatänavatel kõndides või meediat jälgides on aru saanud. Seega on TLÜ poistel keeruline Brüsselisse pääseda, kuid lootust ei tohi ju kaotada.

Nimekirju vaadates on suurem võimalus pääseda eurokoridoridesse kolama Meikaril, kes on oma erakonna nimekirjas neljandal real, mis jätab võimalused, kuigi kesised, avatuks, kui Reformierakonda peaks valimistel saatma erakordne edu või mõni nimekirjas eespool olijatest peaks miskipärast loobuma.

Läänemets asub seevastu Rahvaliidu nimekirjas alles 11. positsioonil ning seetõttu on tema võimalused saada valituks üsna väikesed. Samas on need talle ka alles esimesed taolise kaliibriga valimised ning ehk on tal mõnedel järgmistel valimistel oma erakonna nimekirja etteotsa rohkem asja.

Lauri Läänemets.

- Euroopa Parlamendi valimised toimuvad iga viie aasta järel.
- Euroopa Parlament on Euroopa Liidu ainus institutsioon, mis valitakse otseselt ja üldistel valimistel.
- Euroopa Parlamendi 785 liiget esindavad Euroopa Liidu kodanikke.
- Praegu on Eesti liikmeteks Tunne Kelam, Siiri Oviir, Marianne Mikko, Katrin Saks, Toomas Savi ja Andres Tarand.
- Eestist kandideerib 7. juunil toimuvatel valimistel 11 erakonda ja 6 üksikkandidaati. Kokku ihkavad Brüsselisse Eestit esindama 101 inimest.

MINEJA JA PANIJA

Rome Tikas (Bonanza)

Lorne Greene (Volikogu)

TEATED

Kollane taas punane

Aprillist Mine Pane peatoimetajaks määratud Ilma Tähismaa vallandati 500 tudengi tungival soovil. Järgmiste valimisteni jätkab eelmine peatoimetaja. Koos ilmaga lõpetati ka kollaste uudiste tootmine, kuna loetavus kasvas ohtlikult.

Mine pane otsib peatoimetajat

Seoses peatoimetaja ootamatu lahkumisega otsib Mine Pane uut peatoimetajat. Nõutav on huumorisoon ja AA tõend.

Mine Pane õnnitleb

MinePanetoimetuseõnnitlebsiiraltTallinna Ülikooli suurepärase majanimede valiku eest. Nimelt pandi ülikooli kampuse hoonete uuteks nimedeks... oot... Turra, Urri ja siis oli... Maie ja Silvi? Igal juhul ei läinudki see Mine Pane pakutud variantidest — Valdur, Väino, Maie ja Silvi — oluliselt mööda. Kaks neljast on ju ka midagi. Järmiseks soovitab Mine Pane panna Tallinna Ülikooli uueks nimeks Vana ja Kobe Ülikool ehk VKÜ.

TUDENG KUULUTAB

Kaotasin keeltemajas ära oma võidetud õhukitarri. Ausale leidjale vaevatasu. Andmed kantsleis.

Tütarlaps Tallinna Ülikoolist, kes sa olid Peda Folgil ja naeratasid, jäid silma noormehele. Andmed TTÜ Üliõpilaskonna kantsleis.

Vahetan kuus B-d ühe A vastu. Võimalikud variandid. Andmed kantsleis.

Räägin õlle eest vanu anekdoote. Andmed Mine Pane toimetuses.

Intervjuu Saatanaga

Tänases Mine Panes on meil intervjuueeritavaks Tallinna Ülikooli ja Peda tudeng, suur austaja ja ka vilistlane Saadanas ehk Lutsifer.

Räägi, kuidas sina, põrgupõhja vürst, Tallinna Ülikooli sattusid?

Asi sai alguse seitsmekümnendatel, kui alla (põrgu — toim.) hakkas üha enam hipisid ja muid kummalisi tegelasi saabuma. Mul ei jäänud lihtsalt muud üle, kui võtta maine kuju ja minna Pedasse lasteaikakasvatamiseks õppima. Kõik sujus tegelikult päris kenasti ja ma olin juba lõpetamise äärel, kui see pagana Kolga mind läbi kukutas. Saad sa aru, ma valisin aine eksamiks „Satanismi mõju lastele“ ja ta kukutas mind läbi. MIND?! Noh, siis ma lasin vihaga jalga ja ei näidanud siia kohe aastakümneid nägu.

Millal ja miks sa tagasi tulid?

Minuni jõudsid üheksakümnendate lõpus kuulused, et avatakse Haapsalu kolledž. Kuigi ma Billi (B. Gates — toim.) isiklikult ammu tundsin (mis te arvate, et ta niisama rikkaks sai? Heh-heh), ei tundud ma seda kompuutrivärki üldse. Nii ma sinna sisse astusin.

Ja kuidas oli?

Oi, vahva. Päämajas käis tollal üks

hirmus läbu ja laaberdamine. Nii et pooled päevad veetsin Haapsalus raali taga ja pooled päevad käisin Päälinnas napsutamasa. Lõpptulemus oli muidugi veel vingem — pooled lõpetanutest olid puha satanistid valmis. Paljud neist on senini Musta Veenuse ordu. See on muidugi veidi propagandistlik ühendus, aga parem kui mitte midagi. Mingil hetkel muidugi lõppes see pidu seal otsa, aga eks sellest räägib teile Veldre-pois (kellega mul on ka omad diilid... heh-heh). Ah jaa, raalimajanduse sain ka selgeks. Mis te arvate, et me seal all oleme mingid allmaakad ja netti pole... ha-haa!

Praegu oled jälle tagasi...

Nojah. Eks mul hakkas jälle igav. Tead, sinna minu juurde satub viimasel ajal meeletutes kogustes madalalabalisi oma kortsus BMW-dega ja see on üsna nüri seltskond. Nendega ju kultuurset vestlust ei arenda. Jõudsin vaid hetkeks tulla üles vaatama, et mis toimub, kui keegi Liisa-nimeline, mu kohe ülikooli kutsus ja Üliõpilaskonda värbas. Ja noh, eks ma andsin saadana näpu... hõh-hõh.

Oled rahul?

Oo-jaa!

Sa oled nendel erinevatel perioodidel kasutanud mitmeid kujusid. Praegu oled selline kleenuke ja veidi beibelik naisterahvas. Millest selline valik ja milline sa varem oled olnud?

Esimene kord olin ma selline tagasihoidlik naisterahvas. Ajad olid sellised, et ei tasunud väga silma paista. Ütleme, et põrgu oli tollal titepidu selle kõrval, mis siin üleval toimus. Teine kord olin ma karvik. Tegime bändi ja värki. Praegu ma siis valisin sellise veidi tibilikuma olemise. Tundub trendikas olevat.

Mida sa õpid?

Ma ei tahaks öelda, pärast jälle kõik käivad mul kannul ja nõuavad taevamannat. Ütleme nii, et ma õpin keeli.

Sa ütlesid, et oled Üliõpilaskonnas. Kas sa üritustel ka käid?

Loomulikult. Kõigil, kus vähegi võimalik. Pärast linnapea vahetust ei julge ma eriti rongkäikudele minna. See

praegune lubas mul maapõhja käest ära võtta ja Tallinna linnaosaks teha. Ma igaks juhuks ei torgi. Aga öö saabudes lähen Öölauupeole ikka laulma. Ükskord käisin isegi lava peal.

Karjusin suurest ekstaasist „Hail Satan!“. Seda ma enam ei tee, sest Ostra-tüdruk (TLÜ ÜK juhatause esimees) andis mulle jalaga sellise laksu, et ma lendasin suure kaarega lava pealt alla (nuuksatab).

Ta vist ei ole satanist. Ükskord ma laulsin Peda Folgil vabalaval, kuni keegi mind ketšupipudeliga viskas.

Mis edasi plaanis on, kui kool läbi ja keeled selged?

Mul on plaan minna sinna filmikooli (TLÜ Balti filmi- ja meediakool — toim.). Seal pidavat ju puha satanistid koos olema, hea koos masendavaid filme teha. Haa-haa!

Ja viimane küsimus: kuidas on sinu suhted konkurent vanajumalaga?

Äh see on ju tipikas. Aga eks me vahel ikka mõne õlle teeme, kui pidudel trehvame.

